

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **GENERIX, a.s.**, so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 36172243, zastúpeného JUDr. Ivetou Bračokovou, advokátkou so sídlom Námestie republiky 26, Lučenec, proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Námestie L. Štúra 1, Bratislava, o **náhradu nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 7C/1342/1998, o oznámení sudkyne Krajského súdu v Prešove, že je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci, takto

r o z h o d o l :

Sudkyňa Krajského súdu v Prešove JUDr. Jana Burešová **n i e j e v y l ú č e n á** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp.zn. 17Co/219/2014.

O d ô v o d n e n i e

Listom zo 16. októbra 2014, adresovaným predsedníčke Krajského súdu v Prešove oznámila predsedníčka senátu 17Co vyššie označeného súdu JUDr. Jana Burešová, že je podľa § 14 ods. 2 O.s.p. vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp.zn. 17Co/219/2014. Ako dôvod oznámenia uviedla, že v právnej veci „nielen konala, ale aj meritorne rozhodovala“ na súde nižšieho stupňa, Okresnom súde Poprad.

Predsedníčka Krajského súdu v Prešove sudkyňou oznámené skutočnosti nepovažuje za postačujúce pre jej vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci a vec preto predložila Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie „podľa § 15 ods. 1 O.s.p.“. Podľa predsedníčky súdu predmet konania o odvolaní, o ktorom má rozhodnúť senát, členkou ktorého je JUDr. Jana Burešová, nesúvisí s jej rozhodovaním na súde nižšieho stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd nadriadený súd Krajskému súdu v Prešove (§ 16 ods. 1 tretia veta O.s.p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že sudkyňa označeného súdu JUDr. Jana Burešová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci v odvolacom konaní.

Sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti (§ 14 ods. 1 O.s.p.).

Na súde vyššieho stupňa sú vylúčení i sudcovia, ktorí rozhodovali vec na súde nižšieho stupňa, a naopak. To isté platí, ak ide o rozhodovanie o dovolaní (§ 14 ods. 2 O.s.p.).

V druhom odseku citovaného ustanovenia § 14 O.s.p. je upravené vylúčenie sudcu, ktorý už v tej istej veci rozhodoval alebo spolurozhodoval v inštančnom postupe. Vylúčenie sudcu podľa tohto ustanovenia sa spája výlučne so skutočnosťou, že sudca už vo veci rozhodoval, bez toho, že by bolo potrebné ďalej hodnotiť, či možno z tohto dôvodu mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. K dôvodom predloženia veci predsedníčkou súdu „podľa § 15 ods. 1 O.s.p.“ Najvyšší súd Slovenskej republiky preto poznamenáva, že ak dôvod vylúčenia sudcu spočíva v skutočnostiach uvedených v § 14 ods. 2 O.s.p, nie je otázka zaujatosti sudcu, ako dôsledku toho, že sudca už rozhodoval vo veci, vecou úvahy predsedu súdu, ale otázkou skutkovou a postup podľa § 15 ods. 1, štvrtá veta O.s.p. preto neprichádza do úvahy. Naostatok, takému záveru nasvedčuje znenie ostatne citovaného ustanovenia [„Ak ide o vylúčenie sudcu podľa § 14 ods. 1 ... (teda nie aj podľa § 14 ods. 2 O.s.p.)].

Zmysel a účel právnej normy obsiahnutej v § 14 ods. 2 O.s.p. spočíva (o.i.) v rozvinutí princípu inštančnej oddelenosti konania na jednotlivých funkčne príslušných súdoch, ako záruky vnútornej nezávislosti súdnej sústavy a tým aj práva každého na spravodlivý proces.

Pojem rozhodovania v zmysle ustanovenia § 14 ods. 2 O.s.p., pravda, nie je možné stotožňovať iba s rozhodovaním vo veci samej a sudca je podľa tohto ustanovenia vylúčený aj vtedy, ak (len) procesne pôsobil v konaní na súde iného stupňa v takom kvalitatívnom a kvantitatívnom rozsahu, že získal o veci vedomosť takej povahy, že to vyvoláva pochybnosť o vnútornej nezávislosti súdnych inštancií, o legalite aplikovaných poznatkov a vo svojich dôsledkoch aj pochybnosť o jeho sudcovej nestrannosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v svojich skorších rozhodnutiach (porovnaj napr. uznesenia z 26. júla 2011 sp.zn. 1 Nc 42/2011, z 20. februára 2012 sp.zn. 1 Nc 12/2012) už dospel k záveru, že samotnú skutočnosť, že sudca sa stal na súde nižšieho stupňa v určitej právnej veci zákonným sudcom bez toho, že by sa podstatným procesným spôsobom podieľal na rozhodovaní vo veci, bez ďalšieho nemožno považovať za dôvod jeho vylúčenia z prejednávania a rozhodovania veci na súde vyššieho stupňa podľa § 14 ods. 2 O.s.p. Podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rovnako platí, že sudca bez ďalšieho nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, ak síce rozhodoval vo veci na súde nižšieho stupňa, na súde vyššieho stupňa ale má rozhodnúť o niečom inom, než o veci samej, a teda ním na súde nižšieho stupňa získané vedomosti o veci samej nie sú významné z hľadiska jeho rozhodnutia o inej, od veci samej odlišnej otázke na súde vyššieho stupňa.

Zo spisu Okresného súdu Poprad sp.zn. 7C/1342/1998 Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že sudkyňa JUDr. Jana Burešová skutočne konala a rozhodovala vo veci samej na súde prvého stupňa, Okresnom súde Poprad. Na súde vyššieho stupňa, Krajskom súde v Prešove ale teraz prichádza jej rozhodovanie v senáte, ktorého je členkou, o odvolaní Expertízneho a edukačného inštitútu BAS-PU, n.o. - PVŠ, Tematínska 10, Bratislava (č.l. 1265 spisu) proti uzneseniu Okresného súdu Poprad z 20. októbra 2011 č.k. 7C/1342/1998-1255 o znalečnom pre uvedený inštitút. Podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky má tak JUDr. Jana Burešová rozhodnúť (spolupodieľať sa na rozhodovaní) na súde vyššieho stupňa o otázke inej, ktorá nesúvisí s vecou samou, o ktorej rozhodovala na súde prvého stupňa.

Vychádzajúc z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že tu nie sú dôvody vylúčenia sudkyne Krajského súdu v Prešove JUDr. Jany Burešovej z prejednávania a rozhodovania veci podľa § 14 ods. 2 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky naostatok nezistil ani to, že by v prípade menovanej sudkyne bol naplnený predpoklad jej pomeru k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p.

Majúc na zreteli vyššie uvedené preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2014

JUDr. Ladislav Górasz, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová